

מה היה מהרהר אותו פסל פארן החמוד
המסכן מקיסריה בימים שעמד בהם
בלי ראש כי ראשו נגנב ממנו?
ואל תשיבו שלא היה מהרהר כלל, שהרי
במה יהרהר וראש אין לו. הכי בסתר ארץ או
מדבריה? והרי זו ארץ הקודש וארץ הנסים ו-
שום דבר אינו בגדר הנמנע כאן. ארץ שגולד
בה אל מרחק הקודש, ארץ שברצפת בית-כ"ג

אכן צדקו כל סופרינו הרומאיים האצילים. המ-
תורגמים עתה לעברית הארכאית הזאת —
בכל אשר אמרו על פראי תרבות אלה. והרי
בפירוש אמרו חכמינו (מי גילה לו לפסל רומי
זה דברי חז"ל, אינני יודע, אולי אחד העבר
נים הצעירים) שאין קיסריה וירושלים יכולות
מטאטאים ולנקות את חדרו ליהודים המהומים
מכריזים על שבתות סולידיות עם המגקים על
מנת להכריז מחרתים על שבתה אקדמית למ-
ען הגלות הפעו בינם לבין הפועלים המגקים,
— וכדי לחזור מהפיסיקה המלוכלכת אל המיטא-
פיסיקה הצרופה — ארץ, בה שר דתות יהודי-
פורש את הסתור על בניין כנסייה ונצרות המ-
פוארת ביותר במרחק התיכון ומאשר הקמת
כנסייה חדשה בבאר שבע, אך מסרב לברך אל
לתת הסות לכינוס יהודים חברי בחי כנסת
קונסרבטיבים, בארץ כזאת אין מקשין קודש
יות כלל, כאן הכל ייתכן. כאן אין שואלים כיצד
יותר מחושבים ונעשים עם בלי ראש
ועל כן ייתכן אותו פארן רומאי מסכן וחד-
מד הרחם ממשבות אנטשמיות עד מאוד:
הרי לכם מדינה של יהודים, שונאי גויים,
אויבי האמנות, בויי פסלים! נכסלה הרחם
באבי אביהם אברהם ומאז אין פסל יכול להיות
את ראשו הנאה בארץ זאת. אמנם ישנם הגר-
יים קורה שמוצאם רועש של אלה יפהפה, אך
התיריד ראש? זה מעשה בארכארי. אמנם בארץ
גויים יש ושוחטים מיליוני אנשים חיים, אבל
לתלות רוצח? לכך מסוגלים רק בארכארים
קטאים ושבויניסטים אלה של אל קנאו ונעקם.
על עקבא.

במה הרעה פסל בלי ראש

מאת ד"ר ישראל אלדד

חי זכר, לא כל כך. ככל העם אהב אותו. אילו
באמת כל העם אהב אותו לא היה נכשל. לא
פעם הייתי תמה מנין להם ליהודים אלה הבר-
כים ומתפללים לאל שאין לו אף פסל אהו,
העולים מאה וארבעים אף איש לקברו של צדיק
אחד במירון (גם הוא קשור איכשהו עם אייבי
בגפס. ר' עקיבא זה, אך נחון הוכרן אבד לי
עם ראשי ואיני זוכר מה הקשר), צדיק אבד לו
אנדרטה, קדוש ואין לו פסל, תמה הייתי מנין
לעם אשר כזה מלך גיבור ומשורר כדודי. אך
מכיוון שנתמול מולי ואני פסל ולא יהודי חי,
זוכה אני לביקורים תכופים של ארכיאולוגים
ישראלים. ובאחד הימים ישבו שניים כאלה
בצלי, ואחד מהם, שכחתי את שמו, אך ודאי
לא יגון שמי — וכשראה גם הוא לא נהה דע
תו מהעניין, פתר לחברו את החידה היי-
היהודית "שראלי" האתה, כשידו מלש
פת אותה באהבה רבה, שרק יהודי מסוגל לא-
הוב בה פסל רומאי:
מנין לו — כך טען אותו חוקר ירושלמי
באזניו של תלמידי מלמד, לדודי היהודי
מכשרון ממלכתי שכותב? אין זאת אלא
מאמר זקנתו, מרות המואביה הוא ירש זאת,
משמע הממלכתיות של היהודים כאה להם מרם
זה, והוא דם הגאונים הממלכתיים
הידועים של מלכות מואב המאורגנת להם
לא כידוע.

אמנם אפילו אצל טאקטוס, ההיסטוריון הי-
דוע שלי, מצאתי זכר למלכות מואב ולשכרורג
תיה הארגוניים הממלכתיים, אבל אם חוקר יהו-
די מבין — אה! הנה הוא נזכרת, ייבין
שמו, שמואל ייבון שמו דהאי שהוא מבין —
שהיה אינם מסוגלים להקים מצעמם מלמל

והם זקוקים לכך למיזוג דמם בגזע ועם מלכ-
תי. ואיני כל כך כמו המואבים. ודאי זה
נכון.
למען האמת, היו רגעים שהשתוקקתי להיות
בין הסמלים המאשרים אשר זוכו לעמוד על
כנם בנן הפסלים בירושלים עיר הקודש, אליה
קאפסילוינה, כי מה קצת קשה בערבוביה הזאת,
ביותר בשבתות כשמשודותים מגיע רעש בית
חרושת. משדות הגולף מכות הכדורים, מאור
עקיבא קול המתפללים ומעל לראש רעש סילר
נים של יהודים. אתה שומע הריינוס קיטר,
שגם פסלך כנראה עומד שם. כנראה יש בלי
ראש וקשה להכיר, אתה שומע? מטוסי סי-
לון של יהודים, האין זה מה שאמרו פלוי סי-
לוסוסים שלטו *Contradictio in Adjecto*
האם לא טוב יותר לשכת בשלחה ובהשקט ביר-
ושלים? שם ישנה טון סוף קרית אוניברסיטי
ועל ידה מקימים את הן הפסלים. ובקריה זו יש
שב אחד בשם יואב סלק (יואב? יואב? מנין
שם זה, האם אין זה אחד זה הפאציפיסטים
של דוד המלך?) והוא כותב באחד העתונים "אב-
רת למערכת כח הלשון קודש:
הממשלה הוציאה בולים שעליהם מטוסי
סילון מאיימים וסגל חיל האוויר. כשרוצה
אדם לשלוח מכתב לשלחה, עליו לחלוק כבוד
לכלי המשחת הגרועים ביותר של צבא.
האם מבינים תושבי הארץ הזאת את אשר
מעוללת להם משלחת? האם הם רואים את
הנצרות מולחן האלימות הזה?
חי קיסר, כאשר הטלויזים הרוסיים המפער
לים על ידי מצרים בכסף אמריקני ירסו את קרית
האוניברסיטה של מר יואב סלק זה, אני מוכן
להקדיש את המפרס על אי צימד היום לפסל גדול
אמריטי.

לכבודו, למען ידעו כל הדורות שהמלה פאציפוזם
מוצאה מן *Pax Romana* המפורסם.
ועל כן באמת השתוקקתי לעבור לירושלים זה,
עיר הנצח, ולגוז בצלו הכסוה של מר יואב סלק,
לא אחר מכן חזרתי ושקלתי. כבר מוטב להשאר
בקיסריה זו. שם עלולים עוד תלמידו רבי עקיבא
(שמעתי שיש שם "בית הלל" ממש) לחטוף אותי
ולהכניס אותי "לישיבה" וללמדו פרק במסכת
עבודה זרה.
ועוד אני שוקל לכאן או לכאן והנה בא אלי
כחסף האסון הזה: הנצח. אבל מה והנה בא אלי
יהודים בארכאיים שכללה. חי קיקרו הגדול
שלנו, ראש אייביהם בין סופרינו חי ראשי שאי-
ננה.
★
כך הרח לו בינו לבין גופו הפסלון הרומאי
החמוד, ועדת כנענים עוקצניים ואסתטיים
שופכים דמעות על אסונו הכבד כנגד הדמעות
ששפכו אבותיהם היהודים על הכותל. העדה היר-
ודית, כפי הנראה, רצחה לנקום בפסל הרומאי
הראלי את נקמת מקדשם החורב, שם כותל בלי
בית כאן כמעט בעל בית, סוף-סוף בוכוהו אנו
חיים כמעט, או כמעט חיים.
לא אין מקום כמובן לרעש דיפלומאטי מס-
ביב למעשה ראש הפסלון החמוד ההוא. גם אם
קשה לכנות מעשה כזה בשם סיוע טכני דר-
קא, כשהו ממש מעשה אמנותי. ישנם חברי
משלחות אמריקניות כאן או באו"ם, שמם לא
הערשעל תאפי, כי אם גיבסו או טיבסו או
סוגיים אתרים הבאים עליו לרעה, ולמכנים
לסחוב מאתם דברים חיים וחיוניים יותר מאשר
ראשי פסלים רומיים.

הערשל תאפי —
תאפי? זה אמנם לא כל כך שם יהודי כמו
הערשעל.
עד שמתברר: ראשו של הפסל הרומאי נמצא
בביתו של חבר המסלחת האמריקני
לסיוע טכני. והערשעל הוא בארצות הברית
של אמריקה הנוגית שם לאו דוקא יהודי, והתאפי,
או ה"חפצני" הזה אינו יהודי כל כך, גוי גמור
גם אם לא כל כך טהור ולא כל כך חף.
ישם איש לא יתקוף כמובן את האמריקנים
שהם בארכאיים, להפך, הם מוכיחים חוש אסתטי
עמוק, רוצים לקשט בתיהם בראשים חמודים שכ"כ
לה. מה זה קל לעשות. בסעודיה למשל על מעשה
כזה כורתים את ה'יד, אבל בסעודיה יש
נפט. במצרים זה לא כל כך פשוט לסחוב פיראמר
או אפילו ראש של ספינסו, וגם עם נאצר
צריך לחיות בבידוד, שמא יחספנו אחר.
אבל מה כמדינת היהודים — זה דבר אחר,
משם "דבר אחר", כאן "אנחנו", חברי כל
המשלחות הזרות, קצת בעלי בתים, ואולי אם
יודע קנדי, נהיה באחד הימים עוד יותר בעלי
בתים. סוף-סוף קיימת בארץ הזאת מסורת
עוהומית ותיקה של "קאפיטולאציות", שאין
החוק יכול לגנוע בנתיבי מדינות אחרות. מוטב
לזמן נמצאים חברי משלחות שונות העוסקים
בהברחה, או סתם דורסים אנשים בכבשים וכי-
די למנוע סכסוכים מדיניים מיותרים, מסתדרים
הרברים בשקט דיפלומטיים. והמזכיר הוא חבר
רי משלחות ולא חלילה לחברי כות או"ם. ההוא
כלכל כאן כמעט בעל בית, סוף-סוף בוכוהו אנו
חיים כמעט, או כמעט חיים.